

УДК 336.671

Кива Альона,
магістрант спеціальності
фінанси, банківська справа та страхування
Сумський національний аграрний університет,
м. Суми, Україна

Самошкіна Ірина,
к.е.н., доцент,
доцент кафедри фінансів,
банківської справи та страхування
Сумський національний аграрний університет,
м. Суми, Україна
ira_samoshkina@ukr.net

РЕЗЕРВИ ЗРОСТАННЯ ПРИБУТКУ ЯК ОСНОВНОГО ДЖЕРЕЛА ПОПОВНЕННЯ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ

Сільськогосподарські підприємства повинні не тільки отримувати стабільний прибуток, але й забезпечувати його зростання. Тому підприємствам необхідно вести пошук потенційних можливостей щодо його збільшення, тобто резервів зростання прибутку, які існують на стадіях планування, виробництва та реалізації виготовленої продукції. Пошук резервів зростання прибутку здійснюється на науково-обґрунтованій методиці з розробки заходів з їх мобілізації.

Процес формування резервів налічує наступні етапи:

- 1) аналітичний етап, на якому встановлюють і дають оцінку резервів з позиції кількості;
- 2) організаційний етап, на якому створюють комплекс інженерно-технічних, організаційно-правових, економічних і

соціальних заходів, які забезпечують ефективне використання виявлених резервів;

3) функціональний етап, на якому реалізують комплекс заходів та здійснюють контроль за їх виконанням [1].

Основними джерелами резервів збільшення суми прибутку сільськогосподарського підприємства є наступні:

- 1) збільшення обсягів реалізації продукції сільськогосподарського підприємства;
- 2) підвищення ціни на сільськогосподарську продукцію;
- 3) зниження собівартості сільськогосподарської продукції;
- 4) підвищення якості товарної продукції;
- 5) пошук більш вигідних ринків збуту;
- 6) оптимізація строків реалізації продукції.

Після проведення аналізу пошуку резервів збільшення прибутку потрібно узагальнити результати. Головними джерелами резервів підвищення рівня рентабельності продажів є зростання суми прибутку від реалізації продукції і зменшення собівартості товарної продукції.

Для покращення фінансових результатів діяльності підприємства необхідно створити дієвий механізм управління прибутком в господарській діяльності, який включає створення відповідних умов праці, залучення найбільш кваліфікованих і досвідчених фахівців з метою забезпечення високопрофесійної та продуктивної діяльності працівників у сферах управління прибутком. Узгодження діяльності працівників із питаннями контролю результатів сприяє злагодженості, рішучості та ефективності їх управлінської поведінки [2].

На основі якісного інформаційного забезпечення професійних потреб особистої діяльності суб'єктами управління прибутком від діяльності відбувається розробка, прийняття та реалізація ефективних рішень, пов'язаних з управлінням прибутком від господарської діяльності сільськогосподарського підприємства. Здійснення управлінських процедур є центральним елементом економічного механізму контролю прибутку в господарській діяльності, який

передбачає здійснення працівниками діяльності з контролю прибутку ряду операцій безпосереднього управління формуванням (етап формування) фінансових результатів економічної діяльності.

Однак, щоб забезпечити швидке зростання в конкурентних умовах, створених ринковим механізмом, керівництво підприємства змушене реалізовувати більш прибуткові, але й ризиковані проекти. У той же час отримання додаткових фінансових ресурсів пов'язане з певними труднощами: збільшення частки позикового капіталу призводить до найнебезпечніших фінансових ризиків, що веде до зростання вартості запозичень; активи, сформовані за рахунок позикового капіталу, дають меншу прибутковість через збільшення витрат через їх включення до витрат на позики; збільшення частки позикового капіталу призводить до зменшення вартості грошових коштів підприємства та їх еквівалентів [3].

Виходячи з вищевикладеного, темпи збільшення власного капіталу сільськогосподарського підприємства визначають силу його зростання, ступінь потенціалу підприємства щодо розширення виробництва за рахунок реінвестування власного капіталу в ринкових умовах:

1. Співвідношення між прибутком підприємства та виручкою від реалізації продукції (послуг).

2. Прискорення оборотності власного капіталу.

У ринкових умовах керівництво підприємства має прагнути до максимізації прибутку, що дозволить забезпечити динамічний розвиток виробництва на конкурентних умовах. Зрештою, потрібно знати джерела прибутку та знаходити методи, як їх використовувати.

Список використаних джерел:

1. Павлюк І. О. Управління прибутком підприємств в умовах сьогодення. *Вісник Хмельницького національного університету*, 2020. № 1. С. 84-88.

2. Куцик В.І., Бовсуновська О.В. Удосконалення управління прибутком на підприємстві. *Вісті: Діловий випуск*. 2020. № 19. С. 22-26

3. Самошкіна І.Д., Гриб Є.С. Фінансовий механізм управління ризиками сталого розвитку аграрного сектору економіки. *Економіка та суспільство*. Електронний науковий журнал, 2023. Вип. 48. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-48-62>. URL: (дата звернення 16.10.23)